

далече *дѣтето* и не смѣяло да се приближи до яслата.

— Ела, дѣвойче, казала *великата майка*, вземи *бебето* на рѣцѣ и ми го дай да бозае.

— Не мога, чинке, защото съмъ саката въ рѣцѣтъ, отговорило жално дѣвойчето.

— Протѣгни ги къмъ дѣтето и ще видишъ, че можешъ, прибавила Мария.

Дѣвойчето се приближило до яслитѣ и протѣгнало рѣцѣ да вземе дѣтето. За чудо—въ сжщата минута ржката му оздравѣла и дигнало „Спасителя“ си и го подало на майка му.

Съ радостъ и пѣсни дѣвойчето се върнало у дома си и думало: „И азъ мога вече да помагамъ на мама и на татка“. Взело стомнитѣ и отишло за вода на близкия кладенецъ.

МОЛИТВА.

Къмъ Тебъ, Боже, се обръщамъ
Съсъ молитва топла азъ,
Всичко можешъ, всичко Ти си:
Свѣтлина си, сила, власть!

Твърда вѣра Ти вдѣхни ми, —
Слаба съмъ човѣшка тварь,
Дай ми сила да понасямъ,
Азъ житейския товаръ!

Дай ми здраве, бодростъ, воля,
Лжчъ бжди ми въ тъмна нощъ,
Да понасямъ всичко съ гордостъ
Дай ми, Боже, умъ и мощъ!

Люб. Бобевски.